

A NAGY KIRÁLY JÖN...

Ez még a nyolcvanas (1880) években történt, majd száz éve. Karcag református eklézsiájának egyik legfőbb támasza a Király család volt. A jó módú redemptus család bőven adakozott templomra, iskolára. Király Pál nagytermészetű, de igen vidám és gavallér ember volt. A papokkal tegező, baráti viszonyba volt és sok jó bort megiszogattak együtt. Nem tudom már, hogy micsodán, de egyszer úgy összeszólalkoztak, hogy Pali bácsi kirúgta a széket maga alól és kirohant a paplaktól. Megfogadta, hogy nemcsak oda, de a templomba sem teszi be többé a lábát. De nemcsak ő maradt el, hanem a támogatás is. Ez pedig érzékenyen érintette az egyházat. A presbiterek mindent elkövettek, hogy Király Pált és az esperest megbékítsék. Végre sikerült, az öreg megígérte, hogy pünkösdkor megjelenik és úrvacsorát vesz. Akkor még az iskolások énekeltek a karzaton, fontosabb volt, mint az orgona. Amikor Király Pali bácsi gyönyörű hímzett subájában megjelent az ajtóban, mindenki hátra fordult, s a kórus pedig éppen akkor kezdett rá a pünkösdi énekre: *A nagy király jön hozsanna, hozsanna!* Na több sem kellett Pali bácsinak. Azt hitte őt csúfolják. Akkorát fordult, hogy elkerekedett a nehéz suba alja és kirohant. Többet se látták a templomban.

REFORMÁTUS BÖJT

A jövevénynek számító karcagi katolikusok és a törzsökös reformátusok sokat vitáztak egymás vallási szokásain. A katolikusok egyik vesszőparipája a böjt volt. Ti olyan pogányok vagytok, hogy egy napot is sajnáltok a hasatoktól. Ti meg szentfazekak, azt hiszitek, hogy mert pénteken nem esztek húst vagy zsírosat, hát a mennybe szálltok. A református gazda azzal is érvelt szomszédjának, hogy nagypénteken ők is böjtölnek. Aszalt szilvalevest és mákos tésztát esznek. Zsír sem tesznek rá, olyankor az ő gyomruk sem veszi be a zsírosat. Na majd meglátjuk azt a böjtölést szomszéd, mondta a katolikus. Úgy is lett. Átment kora reggel, mikor nem is várta a szomszéd és mit lát: egy nagy tál tepertőből falatozik a gazda és kenyeret, hagymát. Na ez kendnek böjtölés? Nem veszi be a gyomra a zsírosat? Mit beszél kend, szomszéd? Hát a kenyér, meg a hagyma rendben volna, de a tepertő? Az is, mert abból már kisült a zsír!

Két karcagi adoma

Írta: Szabó László

2011. augusztus 26. péntek, 19:15 - Módosítás: 2011. augusztus 27. szombat, 05:04

Bellon Tibor barátommal mentünk a kórház utcájában Karcagon. Egy ember kaszálta az árok partját. Tibor megállt, hogy bemutasson ki:

- Szabó vagyok – mondtam.

- Én is. De én ÚRI SZABÓ! – nyújtotta a kezét. Ugyanis szabó mester volt.

Tőle hallottam ezt a két történetet, az 1970-80-as évek táján..